

om Amortisation. De ere altsaa ligefrem lagte paa Efterkommerne ligesaa godt som paa Samtiden.

Jeg kan slutte med at udtale, at jeg ganske kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, at denne Sag burde afgjøres uden Hensyn til politisk Partistrid. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem vilde have gaaet et Skridt videre og sagt, at denne Sag — derved forstaar jeg Spørgsmaalet om den spanske Handelstraktat — burde afgjøres, uden at gamle politiske Stridsspørgsmaal bleve knyttede til den paa en saadan Maade, at det bliver vanskeligt at se, hvad Fordel der er ved, at denne Sag ikke direkte bliver gjort til politisk Kampspørgsmaal, idet den dog skal knyttes til en Sag, som igjennem en lang Række af Aar har været Gjenstand for Kamp mellem de politiske Partier her i Landet.

C. Sage: Der er under disse Forhandlinger fra forskjellige Sider blevet rettet den Anke imod det af mig stillede Underændringsforslag, at dets Vedtagelse eventuelt vilde forhale Strafftrædelsen af den spanske Handelstraktat længere end ønskeligt. Jeg indrømmer, at dette er et Punkt, som jeg ikke har skjænket særlig Opmærksomhed, og Grunden dertil er selvfølgelig den, at jeg er gaaet ud fra, at, hvis vi overhovedet skulde kunne blive enige om Grundtrækkene i den hele foreliggende Reform, saa vilde vi ogsaa sagtens blive enige om Tidspunktet for Lovens og Traktatens Ikrafttræden. Denne Mangel vil med Lethed lade sig afhjælpe ved at tilføie den Bestemmelse, at Lovens § 44 træder i Kraft en bestemt Dag, f. Ex. den 1ste Juli.

Ordføreren (Laurer): Naar man hører den høitærede Minister tale her i denne Sal, saa faar man et levende Indtryk af, hvor overordentlig forskjelligt han stiller sig under de Forhandlinger, som her finde Sted, og de Forhandlinger, som han førte med Spanien. Man skulde ikke tro, at den høitærede Minister havde gjort sig klart, at der udtræves 2 Faktorer, for at denne Traktat kan komme istand, den ene er Spanien, den anden er Rigsdagen her. Ligeoverfor Spanien se vi, at Regjeringen har stillet sig imødekommende, bestandig truffet sig tilbage, bestandig givet efter overfor Spaniens Fordringer, og fra det første Dieblik af, da den indledede Forhandlingerne, har ført den med stor Smødefommen. Men ligeoverfor dette Thing have vi ikke sporet nogen Forhandling; vi have ganske vist hørt Polemik fra den høitærede Ministers Side, hørt ham an-

gribe Flertallets Standpunkt. Men hvis han havde haft for Die, hvorvidt han kunde vente at faae Traktaten godkjendt her, maatte den meget ærede Minister have stillet sig paa samme Maade overfor dette Thing som overfor Spanien. Overfor Spanien, siger han, at vi ikke kunde vente at faae en Traktat, hvis vi ikke i Principet gik ind paa Spaniens Fordring om at ville foretage Tarifforandringer. Overfor dette Thing maatte den høitærede Minister fornuftigvis indse, hvis det var ham om at gjøre at faae Traktaten bragt istand, at det ikke er ham muligt at faae Traktaten godkjendt, hvis han ikke vil tage Toldloven samtidigt. Dette er det Punkt, som maa være klart for Enhver, for Regjeringen, for Mindretallet, for Enhver i og udenfor denne Sal, at uden en Toldlov samtidig dermed vil denne Traktat ikke blive godkjendt, og vil man overhovedet forhandle om denne Sag, kan man ikke stille sig paa et andet Standpunkt. Man kan føre en Polemik, som kan have Betydning for Valgbevægelsen eller for, at Pressen kan skrive derom, forsaavidt den overhovedet er i Stand til at skrive derom — jeg har aldrig set, at den danske Presse har kunnet skrive om Told- og Traktatspørgsmaal, det er et af de vanskelige Emner for den, som ligger langt over dens Evner — men noget af den Slags kan man udrette dermed, og hvis det er Meningen med de Udtalelser, der fremkomme fra Regjeringen og Mindretallet her i Salen: at frembringe den Slags Resultater, skal jeg ikke sige Noget dertil, men det kunde opnaas meget lettere og billigere. Har man imidlertid for Die, at faae Traktaten godkjendt her, har man intet Andet at gjøre end at stille sig paa det Standpunkt at forhandle paa den Basis, Folkethinget byder, og naar vi gaa ud derfra, tror jeg, at alle disse Indvendinger imod, at Folkethinget stiller sig paa dette Standpunkt, kan man gjerne skyde til Side. Jeg fortænkter ikke Regjeringen i, at den fra Først af gjorde mange Anstrengelser for at faae Spanien til at forlade sit Standpunkt at forlange Tariindrømmelser, men saa snart den indsaa, at Traktaten ikke kunde opnaas paa anden Maade, indlod den sig dog derpaa og forhandlede saa om, hvor smaa Tariindrømmelser Spanien vilde nøies med. Det Samme maa Regjeringen fornuftigvis gjøre her, den maa paa det Grundlag, vi byde, forhandle med os om, hvad vi ville nøies med, men det har Regjeringen ikke gjort, og Mindretallet i Grunden heller ikke i sin Betænkning. Nu er der vel fra Mindretallets Side kommet en Antydning i det første Foredrag af det ærede Med-